

ULUSLARARASI BAKALORYA PROGRAMI

TÜRKÇE A DERSİ UZUN TEZİ

Araştırma Sorusu: Uzak Noktalara Doğru öyküsünde bireyin kendini bulma süreci odak figür aracılığı ile nasıl ele alınmıştır?

Ders: Türkçe A

Sözcük Sayısı: 3318

İçindekiler

Giriş.....	2
I. Odak figürün geçmişteki izlerinin Uzak Noktalara erişmesine etkisi.....	3
I.I. Odak figürün çocukluğundaki izlerin uzak noktalara erişmesindeki etkisi.....	3
I.II Odak figürün okul hayatı sonrasındaki izlerin uzak noktalara erişmesindeki etkisi.....	5
I.III. Odak figürün yetişkinliğindeki izlerin uzak noktalara erişmesindeki etkisi.....	8
II. Odak figürün Uzak noktalara erişmesiyle beraber kendini bulma süreci.....	9
II.I Odak figürün aile ve kendisiyle kendini bulma süreci.....	9
II.II Odak figürün yalnızlık ile kendini bulma süreci ve sürecin sonsuzluğu.....	11
Sonuç.....	13
Kaynakça.....	15

Giriş

Her insanda diğer insanlardan ayıran temel bir özellik vardır o da kişiliktir, benliktir. Birey kendisi gibi olduğunda kendi kişiliği ve diğer insanlardan ayıran bir özelliği olmaktadır ama bireyin kendisi gibi olması için kendisini bulması gerekmektedir. Bir insanın kendini bulma süreci kişiden kişiye değişmektedir. Bu süreç uzun da olabilir kısa da zorlu da olabilir kolay da ve bir insanın kendini bulma sürecini etkileyen bir sürü neden bulunmaktadır ama asıl önemli olan bir bireyin kendini bulma sürecinin hiçbir zaman bitmemesidir. Birey kendini bulma sürecinde bir sürü deneyim ve bilgi kazanmaktadır ve kendini bulma sürecini durdurduğunda bu deneyim ve bilgilere ulaşamayacağından dolayı bireyin kendini bulma sürecini koruması önemlidir. Cemil Kavukçu'nun yazdığı "Uzak Noktalara Doğru" adlı yapıtta bireyin kendini bulma süreci odak figür aracılığı ile ele alınmaktadır. Yapıt iki ana başlıkta yazılmıştır. Bunlardan bir tanesi "Perişanız Gecenin Karanlığında" isimli ve diğeri de "Uzak Noktalar" isimli bölümlerdir. Yazar "Perişanız Gecenin Karanlığında" bölümünde odak figürün çocukluğu ve gençliği hakkında bilgi vermektedir, odak figürün çocukluğunda ve gençliğinde kendini bulma sürecinin nasıl işlediğinden bahsetmektedir ve aynı zamanda kitabın başlığı olan "Uzak Noktalara Doğru" ile uzak noktaları, kendini bulması için gitmesi gereken noktalar olarak anlatmıştır. Hızlanan teknolojik gelişmeler ve sanayileşme yüzünden odak figürün yaşadığı ait olmama duygusu ve yabancılaşma, odak figürün kendini bulma serüvenini başlatmıştır. Yazar "Uzak Noktalar" bölümünde odak figürün kendini bulma sürecinde edindiği bilgileri ve deneyimleri "Uzak Nokta" izleği ile bağdaştırmıştır ve yaptığı bu yolculuğu kesin bir sonuca bağlamamıştır. Yazarın bu yolculuğu kesin bir sonuca bağlamaması bireyin kendini bulma sürecinin hiçbir zaman bitmeyeceğini ve bireyin edindiği "Uzak Noktaların" kendini bulma sürecinin devamlılığı sayesinde bulacağını göstermektedir. Yapıtta odak figürün bir ismi işi veya yaşı bahsedilmemiştir ve yazar burada odak figürün kişisel bilgilerini vermeyerek anlatmak istediği konu olan kendini bulma sürecinin okuyucuya daha iyi yansıtılması için ve

okuyucuyu yapıtın içine sokmaya çalışmıştır. Odak figür yapıt boyunca kendini bulma sürecinde yalnızlık, geçmişe özlem hatta ölüm gibi tehlikelerden geçmiştir ve yaşadığı büyük deneyimler olumsuz olsa bile bir uzak noktadır ve ulaştığı uzak noktalar odak figürün kimliğini oluşturmaktadır. Bireyin kendini bulma sürecinde yola çıktığı uzak noktalara ulaşmak asıl gaye değildir, önemli olan bireyin kendini bulma sürecinde pes etmemesi ve ulaşmak istediği uzak noktalara ulaşmaya çalışmasıdır.

I. Odak figürün geçmişteki izlerinin Uzak Noktalara erişmesine etkisi

I.I Odak figürün çocukluğundaki izlerin uzak noktalara erişmesindeki etkisi

Çocukluğunda edindiği bilgiler ve anılar bir insanın kendi benliğini etkileyen en önemli nedenlerden bir tanesidir. Çocukken izlediği çizgi film, oynamayı en çok sevdiği oyuncak ya da edindiği en yakın arkadaş... Odak figürün kendini bulma süreci kitabın ilk bölümü olan “Raciye Selam” bölümündeki “Burt” bölümüdür. “Burt Lancaster”, odak figür ve Raci figürünün çocukken izlediği filmlerin başrol oyuncusu olarak okuyucuya yansıtılmıştır. Burt Lancaster bir dağ köyüne taşınmış olan ve her Perşembe kahveye gidip oturmakta olan bir figürdür ve odak figürün iç monologları ile Burt figürü okuyucuya anlatılmaktadır.

“Biraz şansım olsaymış bunca eziyete gerek kalmayacakmış, çünkü Burt, her Perşembe mutlaka ilçe pazarına iner ve köy minibüslerinin önünden kalktığı kahvede otururmuş. Gerçi ne Trapez’deki kadar çevik ne de Yüzücü’deki kadar dinçmiş; üstelik bütün bunları anımsamayabilirmiş de.” (13,14)

Aynı zamanda bu alıntıda odak figürün duyulan geçmiş zaman kullanması ile Burt’un masalsi bir karakter olduğunu ve odak figürün çocukluk ruhunu göstermektedir. Odak figürün

ve Raci'nin kurduğu diyaloglar ile Burt'u aramasını, kendisini bulmayı etkileyen bir neden olduğunun ve Odak figür ve Raci'nin Burt'u araması çocuksu duygu ve kişilik taşıdığıının göstergesidir.

Kitabın bir diğer bölümü olan “Kuzu” bölümünde de odak figürün ve Raci'nin yine çocuksu kişiliği ile maceraya çıkmaları anlatılmıştır. “Kuzu” bölümünde odak figür ve Raci Burt'u bulamadıktan sonra “Kuzu” figürünü aramaya çıkmışlardır. Kuzu figürü her gün akşam saat 12 de fırından ekmek alan ve ardından hiçbir şey söylemeyip ayrılan birisidir. “Kuzu” figürü odak figürün ve Raci figürünün barındırdığı çocukluktur ve bölümde Raci'nin duyulan geçmiş zamanla hikâyeyi odak figüre anlatması, gerçeği kesin olmayan hayali bir maceraya odak figür ile çıkarmayı hedeflediğini göstermektedir ve hayali bir maceraya çıkarak hâlâ çocuksu ilgiyi ve maceracı duyguyu barındırdıklarını ve “Kuzu” figürüne ulaşmaya çalışma hedefi ile çocukluklarına ulaşmayı ve ona özlem duydukları anlatılmaktadır.

“Raci, kıçını seleden kaldırıp ayağı ile marş çubuğuna abandı. Motosiklet gürültüyle çalıştı. Birer şişe şarap daha alıp geleceğiz. Kuzu'yu kaçıırız endişesiyle hızlı sürüyor motosikleti. Daracık sokaklardan geçiyoruz. Gecenin geç bir saati, ortalıkta kimseler yok. Her dönemeçte sepetten fırlayacakmış gibi oluyorum. (Kavukçu 18)

Kitap'ta olan “Ercü” bölümünde de odak figür ve Raci Kuzu'yu ararken kaza yapmış olmaları ve Raci odak figürü “Ercü” figürüyle tanıştırmak istemesi, yaptığı hataları unutmak için hızlıca yeni bir maceraya atılmalarını göstermektedir ve genelde çocukların yaptığı bir davranıştır. Ercü figürü uyuşturucu işleri ile uğraşan bir figürdür ve Raci'nin odak figürü Ercü ile tanıştırmaya çalışması, çocukların sahip olduğu, kötü davranışları yapma isteği duygusunu taşıdıklarını göstermektedir. Aynı zamanda odak figürün Raci'ye bağlı olduğunu ve Raci'nin kişiliğini kopyaladığını göstermektedir.

” Raci’nin aklına duyduğuma bir kez daha pişman oluyorum. Ben yatay çizgilerin peşindeyim; kıpırtısız doğa görünümünün, boş sokakların, geçmiş yaşam izlerinin sindiği nesnelere ve durağanlığın. Oysa Raci, beni dik çizgilere çekiyor; uç tipler şaşırtıcı yaşamöyküleri, düş ürünü saçmalıklar” (Kavukçu 19)

I.II Odak figürün okul hayatı sonrasındaki izlerin uzak noktalara erişmesindeki etkisi

Bireyin çocukluğundaki izler bireyin kişiliğini oluşturmakla beraber bireyin okul sonrasındaki izler de aynı şekilde bireyin kişiliğini oluşturma da önemlidir. Bireyin okul hayatında kurduğu arkadaşlıklar ve bireyin okul sonrası çocukluğunu kaybetmesi ve olgunlaşması bireyin kişiliğini oluşturmaktadır. Yazar “Yosun Tuttu Gözlerim” bölümünde odak figürün çocukluğunu ve gençliğini geçirdiği yer olan Kavaklaraltı’nın sanayileşme ve kentleşme yüzünden değişim geçirmesinden rahatsızlık duyduğu anlatılmaktadır. Odak figür Raci ile olan diyalogunda fabrikayı savaş alanına benzeterek sanayileşmeye karşı olduğunu ve kendi benliğini kaybettiğini göstermektedir. Odak figür bölüm boyunca gençliğini geçirdiği, mezun olduğu ve arkadaşlar edindiği yerde sahip olduğu anıları Raci’ye anlatarak geçmişe duyduğu özlemi ve kendini bulma sürecinden oldukça uzaklaştığı anlatılmaktadır.

“Şu kente bak, diyorum gözlerimi düellodaki bir kovboy gibi kısarak. Şu fabrika bacalarına, şu yüksek yapılara, organize sanayinin kuşattığı şu yerlere bak! Buraları bir zamanlar bize can vermiş, çocukluğumuza, ilk gençliğimize tanıklık etmiş yerler mi? Bir bak!” (Kavukçu 23)

Yazar odak figürün Raci ile olan diyalogunda anlattığı anılarında ana figürler ve lise bitmeden önce edindiği arkadaşlar olan Eko (Ekrem), Alibo (Halil İbrahim) ve Doni (Ramazan)

figürleri ile yolculuğa çıkmalarını anlatırken “yolculuk” kavramı ile hem odak figürün hem de arkadaşlarının artık mezun olmaları ve kendini bulma sürecinin başlaması anlatılmıştır. Yazar Odak figürün arkadaşı olan Doni coğrafya dersinden kalmasına rağmen harita çizerek yolculuğa kendi başına çıkması ile bir insanın kendini bulma sürecinde engeller olmasına rağmen vazgeçmemesi gerektiğini anlatmaktadır.

“Doni (serüvenlere açık gezginci ruhlu o çocuk) coğrafya gibi, yapısıyla bütünleşmiş bir dersin barajını aşamamıştı. Oysa, Yakup’un kahvesinde, cebinde taşıdığı katlanmış dünya haritasını masaya yayar, eliyle kat yerlerini düzeltip, tükenmez kalemını çıkarıp yeni rotalar çizerdi.”

Odak figür mezun olduktan sonra ve arkadaşlarının hepsinin iş hayatına atılması ve kendini bulma sürecinde ilerlemesiyle birbirlerinden ayrılmasıyla arkadaşlarına ve geçmişe özlem duymaktadır ve kendini arama sürecine yalnız bir şekilde yolculuğa çıkar ve yazar burada bir insanın kendini bulma sürecinde yalnız olabileceğini ve pes etmemesi gerektiğini açıklamaktadır. Odak figür ve arkadaşlarının edindiği köpek olan “Kiklop” ve Alibo figürünün öğretmeni olan ve âşık olduğu “Perihan” figürü Alibo için çok önemlidir ve kendi benliğini oluşturan temel canlılardır. Kiklop’un kamyon altında can vermesiyle ve âşık olduğu “Perihan” figürünün başka birisiyle evlenmesiyle beraber kendi benliğini oluşturan temel iki kişiyi kaybetmiştir, kendi benliğini kaybetmiştir bu nedenle de kendisi Kavaklaraltı Parkı’nda intihar etmiştir. Yazar burada her insanın kendi benliğini oluşturan temel şeylerin olduğunu ve onları kaybetmemeye özen göstermesi gerektiğini anlatmaktadır.

” Düşlerinin ardından, kimselere anlatmadıklarını anlattığı bu yakın dostunu da yitirince iyice içine kapandı Alibo. Bir gece, herkesten habersiz Kavaklaraltı Parkı’na gitti. Yerlerde kar vardı ve damların saçaklarından havuç gibi buzlar sarkıyordu. Her zaman oturduğu yere oturup sırtını akasya ağacına yasladı ve dondurucu havanın kışkırtıcı çağrısına uyarak gözlerini kapadı. (Kavukçu 44)

Yazar “Cemse Ölüyor” bölümüne okuyucuya “Cemse” figürünü tanıtmaktadır. Cemse figürü kentleşmeden ve eski değerlerin yitip gitmesine dayanamayan kendi benliğini kaybetmiş bir figürdür. Odak figür de aynı şekilde kentleşmeye ve eski değerlerin yitip gitmesinden şikayetçidir ama Cemse figürü bu değişime karşı hiçbir şey yapmayıp, kendini arama sürecinden vazgeçen ve insanlara ölmek üzere olduğunu söyleyerek yalnızlığa çekilen bir figür iken odak figür kentleşmeye ve eski değerlere şikayetçi olmasına rağmen bunlardan uzak olan ve kendisinin var olduğunu ve bulunduğu yeri bulma sürecine devam etmektedir.

“İkinizin benzeştiği bir yan var. O, eski değerlerin yitip gitmesine dayanamadığından kapandı evine; düş, ölüm, hepsi hikâye... Cemse'nin bu ilçede bulunması gereken bir nokta vardı, ama o başka bir noktada bulunuyordu ve iki okta arasında bir uçurum vardı.” (Kavukçu 50)

Kitaptaki bu alıntı ile Cemse'nin kendi benliğini bulduğu yerin çok uzakta olmasından dolayı kendini bulma sürecinden vazgeçmesinin ve yalnızlığa çekilmesi anlatılmaktadır. *“Değişen kabuk değiştiren, değişirken de yozlaşıp çirkinleşen bir dünyaya, iletişimsizliğe tepki gösteriyor. Yıllardır sürdürdüğü bu edilgin tepki sonunda yetmez oluyor ve eyleme geçmek istiyor.” (Kavukçu 51)*

Kitaptaki bu alıntı ile Cemse yaşadığı yalnızlıktan dolayı ve kendi benliğini kaybetmesinden dolayı yaşadığı mutsuzluk ile kendisinin var olduğu otuz yıl öncesine gittiği bir gün yaşatmak istemektedir ve bu istek odak figürün kurduğu iç monolog ile kendisine mantıklı gelmektedir. Cemse'nin isteklerinin yazdığı ve Raci'ye verdiği defterin katılacaklar listesinde Austin kamyonuna sahip olanlara öncelik tanımaktadır çünkü Cemse figürünü tanıyan insanlar kendisine Austin kamyonlarını tamir etmesinden dolayı “Austin Doktoru” demektedir ve kendisi Austin kamyonlara karşı bir bağı vardır ve kendi benliğini oluşturan bir eşyadır. Zaman ilerledikçe ve eski değerler yitirilince Austin kamyonları ortadan kalkmaktadır ve Cemse, kendisini oluşturan bir eşyayı kaybetmiştir. *“Yer seçimine gelince; bozulmamış,*

kirlenmemiş civarında abuk sabuk inşaatlar yükselmemiş bir yer olacak; dolayısıyla böyle bir yer bulmak için biraz uğraşmak gerekecek.” (Kavukçu 54) Kitaptaki bu alıntı ile Cemse figürü kentleşmeden uzak ve kendini bulduğu bir yerde özel gününü geçirmek istemektedir ancak böyle bir yerin bulunmasının zor olacağını çünkü her yerin kentleşmeden dolayı değiştiğini anlatmaktadır.

I.III Odak figürün yetişkinliğindeki izlerin uzak noktalara erişmesindeki etkisi

Birey yetişkinliğe ulaştığı zaman artık kendi hayatından kendi sorumludur ve bu büyük sorumluluklar bireyi geçmişe özlemine itmektir. Geçmişle yüzleşmek, geçmişteki aileyle olan anıları anımsamak bireyin kişiliğini oluşturmada etkilidir. Odak figür “Ormanın İçlerini Doğru” bölümünde babasının (Yıkıntı Seyfi) çocukken götürdüğü ormana giderek teknolojik gelişmelerden uzak bir yerde vakit geçirmek ve babasıyla olan anıları yeniden anımsamak istemektedir. Bu bölümde odak figür Recep figürü ile tanışmaktadır ve onun “Volvo” aracıyla yola çıkmaktadırlar. Odak figür Volvo aracına duyduğu düşmanlık ve şikâyet duyması ile ve onun yerine babasının kullandığı araç olan Austin’i istemesiyle, yazar odak figürün yine teknolojik gelişmelerden rahatsız duyduğunu ve babasından kalan ve kendi benliğini oluşturan bir anıyı görmek istemektedir.” *Zaman ve teknoloji her şeyi altüst etti Recep Kaptan. Türlerinin örneklerine ancak kalıntılarıyla doğa müzelerinde rastlanabilen eski zaman yaratıkları gibi, kimi siyah beyaz yerli filmlerde görebiliyorum onları ve içim sevgiyle doluyor.” (Kavukçu 61)* Bu bölümde aynı zamanda yazar geriye dönüş tekniği ile odak figürün berbere gittiği bir anı ele almaktadır. Yazar bu geriye dönüş tekniği ile odak figürün berber ile diyalogunda berberin kendisine “ölmeye başladığını” söylemektedir. Yazar “Ölmeye başladı” sözcüğü ile odak figürün kendi benliğini kaybetmeye başladığını belirtmektedir ve odak figür kendi benliğini kaybetmeye başlaması yüzünden babasıyla önceden geçirdiği ve teknolojik gelişmelerden uzak

olan ormana gitmesiyle beraber kendi benliğini bulma sürecine tekrar devam etmeye çalışması okuyucuya yansıtılmaktadır.” *Aynaya baktığımda kendimi gördüm. Değişmişim Ne çok değişmişim. Abi, sen ölmeye başlamışsın, dedi, delikanlı. Ölmeye, mi dedim.*” (Kavukçu 66) Odak figür ormana doğru gittiği sürece kendini bulmaya yaklaşmaktadır. Yazar suyu şakacı bir çocuğa benzetmesiyle beraber odak figürün ormana karşı bir bağı olduğunu ve kendi benliğini buralarda bulabileceğini göstermektedir.” *Ormanın içlerine doğru çekildiğim her adımda her şey uzaklaşıyor benden, ama ben kendime daha çok yaklaşıyorum.*” (Kavukçu 73) Yazar geriye dönüş tekniği ile odak figürün babasıyla olan anılarını anlatarak odak figürün iç dünyasını ve yazar odak figürün çocukluğunun nasıl bir ortamda geçtiğini anlatmaktadır ve aynı zamanda yazar, geriye dönüş tekniği ile odak figürün “Ercü” ile olan konuşmasını anımsamasıyla “Vitesten atmak” kelimesini hatırlamaktadır. “Vitesten atmak” kelimesi hayatın zorlu durumlarında bir şey yapmadan olayı akışına bırakmak anlamına gelmektedir. Odak figür bölümün son kısmında babasıyla olan bir anıyı hatırlamasıyla beraber vitesten atmayı öğrendiğini ve zorlu durumlarda hayatı akışına bırakarak kendi benliğini bulma sürecine yardımcı olacak bir şeyi hatırlamaktadır.

“Az sonra iniş başlayacak, dedi

Başlayacak baba.

O zaman vitesten atacaksın!

Atacağım baba... (Kavukçu 80)

II. Odak figürün Uzak noktalara erişmesiyle beraber kendini bulma süreci

II.I Odak figürün aile ve kendisiyle kendini bulma süreci

Odak figür kendi benliğini bulma sürecine devam ederken toplumun kendi benliğini şekillendirmesinden korkmaktadır ve kendisi tek başına kendini bulma sürecine devam etmektedir. Bu nedenle insanlardan ve teknolojik gelişmelerden uzak yerlerde kendi benliğini aramaktadır ve kitabın ikinci ana başlığı olan” Uzak Noktalar” ile kendi benliğini bulma süreci esnasında bu sürece etki eden kendini bulması için gereken olayları keşfetmektedir ve bunları “Uzak Nokta” olarak belirtmektedir.

“Uzak Noktalar” ana başlığının ilk bölümü olan “Kargalar Rotası” ile odak figür kendini bulma sürecini etkileyen bir olay olan annesinin ölümüne tanık olmaktadır. “Anne” figürü bireyin kendi seçimlerini ve kendi kişiliğini kendisine göre oluşturmaktadır. Örnek olarak bireyin yerine kendisinin olacak şeyleri seçmesi bireyin kendi kişiliğini oluşturmada kendisinin yetkisinin olmasını göstermektedir ve anne figürünün ölmesiyle beraber kendini bulma sürecinde kendisine göre ilerleyeceğini belirtmektedir. Bölümde geçen “Karga” izleği kendi benliğini oluşturmada yardım eden ve odak figürün hatalarını düzeltmekte olan bir etken olarak anlatılmaktadır.” *Ben küçükken de kargalarla konuşurdu. Bir suç işlemiş ve gizlemeye çalışmışsam, gelir yüzüme vururdu. Yadsıyacak olsam, kargalar söylerdi, derdi.*” (Kavukçu 90) Odak figür bölümün son kısımlarında bir kargayı ölü olarak görmesi, kendi benliğini etkileyen ve hatalarını ve doğrularını gösteren bir figür olan annesini kaybetmesini belirtmektedir ve bu bölümde ölüm değiştirilemez bir uzak nokta olarak belirtilmiştir.

Odak figür “Susunuz Kuşlar Susunuz” öyküsünde hayatından hiç memnun değildir. Kendi istediğini yapamama ve arkadaşlarının ona kendi istediklerini yaptırarak odak figür kendi benliğini yine kaybetme aşamasındadır. Annesinin ölümü ile bunalıma girmiştir ve düğünü avlu muharebesiyle karıştırarak başkasının başından geçiyormuş gibi hissetmektedir. Odak figür bu öyküden sonra kendi olma aşamasına yeniden geçmektedir.” *Dilim pelte pelte, konuşmakta güçlük çekiyorum. Kafam da dağınık. Üstelik başım dönüyor. Kalkmaya yelteniyorum. Omzumdan bastırıp oturtuyorlar.* (Kavukçu 102) Yazar “İllaki” bölümünde kendisi olmaya

çalışmaktadır. “Susunuz Kuşlar Susunuz” öyküsünün aksine artık kendi kararlarını kendi vermektedir ve yazar burada da yeni bir uzak nokta olan seçmeyi okuyucuya göstermektedir. Odak figür pazardaki “Mahir Abi” figüründen bir şişe şarap alırken alacağı başka yiyeceklerden para kıyarak şarap almaya para biriktirerek seçme uzak noktasını göstermektedir.

“Paran çıkışacak, çünkü daha boş torbalarla dükkânın önünden geçerken bunu kafana koymuştun ve şarap parasını arttırmak için pazarın altını üstüne getirdin. Üç oradan kırptın, beş buradan. Ucuzunu aradın.” (Kavukçu 105)

Aynı zamanda Mahir Abi figürüyle odak figür arasında geçen “*İnsan isterse ıslık da duyar, her duruştan bir anlam da çıkarır.*” diyalogu ile Mahir abi odak figürün kendisinin irkiltici ıslığı ve duruşu yüzünden uğraması gerektiğini zorunda olmadığını ve kendi seçimiyle geldiğini söylemektedir ve yine uzak nokta olan seçme bahsedilmektedir ve odak figür kendisini bulma sürecine devam etmektedir.

II.II Odak figürün yalnızlık ile kendini bulma süreci ve sürecin sonsuzluğu

Odak figür bu bölümle beraber artık yalnızlık duygusunu derin bir şekilde yaşamaktadır, kendisi yanında ona destek çıkacak ve başkalarından düşünce yardımı alacak kimsesi olmadığından kendini bulma sürecine kendi başına devam etmektedir. Yazar “Beşinci Uzak Nokta” öyküsünde aynı “Ormanın İçlerine Doğru” bölümünde olduğu gibi kentten uzaklaşmak istemektedir ama odak figür kitabın başlarında “Recep” figürü ile ya da “Raci” figürü ile uzaklaşırken bu sefer kendi başına bisikleti ile uzaklaşmaktadır. “Bisiklet” izleği odak figürün kendi başına kendini bulma sürecine devam ettiğini ve kendi kontrolünde olduğunu göstermektedir. Odak figür geri dönmek üzere yola çıktığında silahlı adamların yolu kapattığını ve diğer insanları öldürdüklerini görerek yine “Kargalar Noktası” öyküsünde olduğu gibi ölüm uzak noktasına tanık olmaktadır. “WLO Üyesi” bölümünde odak figür yalnızlık uzak noktası

ile öne çıkmaktadır. Odak figür kendini bulma sürecinde çok yorulmuştur ve kendisini hâlâ bulamamıştır. Odak figür bu bölümde “WLO (Dünya Yalnızlar Örgütü)”ne katılmaya çalışması ile bir yere ait olma duygusu öne çıkmaktadır ve kendini bulma sürecine hâlâ devam etmeye çalışmaktadır. Odak figür bu bölümde tanımadığı bir adamın tabutunu taşıdıklarını gördüğünde onun tanınmadığını, sevdiğinin olmadığını ve yalnız olduğunu hissetmektedir ve bu duygularla onun düzgün bir cenazesinin olmasını istemektedir. Odak figür bu sayede yeni bir uzak nokta olan empati kurmayı öğrenmektedir. Kendisinin yalnızlık ile yaşamasından dolayı onun nasıl bir hayat geçirdiğini hissetmekle beraber ona güzel bir cenazesi olsun diye tehlikeli yollardan geçmesi, empati kurduğunun göstergesidir ve odak figür bu sayede kendi benliğini bulma sürecine yeni bir uzak nokta daha olan empatiyi eklemektedir.

” Oldukça hızlı, koşar gibi yürüyorlar. İmamın ardında, tabutu taşıyan dört kişiden başka kimse yok. Biri de topal olduğundan, cenaze garip bir biçimde dalgalanarak götürülüyor. Kimsesiz bir ölü, diye düşünüyorum, tabutu omuzlayanların taşıdıkları cesedi tanımadıklarına kalıbımı basarım.” (Kavukçu 117)

Odak figür kitabın son öyküsü olan “Ben Poyraz” ile kitap boyunca kendini bulma sürecinde etkili olacak uzak noktaları bulmuştur ve bu uzak noktaları tamamlayacak ve ulaştıracak nesne olan teknesini hatırlamasıyla beraber artık kişiliğini kazanmıştır. Odak figür bu öyküde kendi benliğini yitirdiğinden bahsetmektedir ve geri kazanması için gereken eşya olan tekneyi hatırlamasıyla beraber teknesini pes etmeden hırslı bir şekilde aramaktadır.” *Yitirdiğimi anladığım için arıyorum, benim için önemli bu. Yitiren insanların yüzlerinde yaşamın çözülememiş gizlerinden biri oluşuyor; çünkü hızla değişip prizmanın öbür yüzünü görüyorlar. Kişinin kendi olma sınavının en zor basamakları.” (Kavukçu 132)* Teknesi “BEN POYRAZ” ismine sahiptir ve odak figür teknesine ulaştığında “BEN” yazısı silinmiştir. “BEN” yazısı kitap boyunca anlatılan odak figürün benliğidir, kendisidir ve odak figür teknesine ulaşmadan önce kendini kaybetmiştir ve kendini aramaktadır. Tekneye ulaştığında” BEN”

yazısını kendisi tekneye binerek doldurmaktadır. Odak figür teknesiyle yola çıkarken teknesini yitirdiği limana gitmeyeceğini söyleyerek kendi benliğini bir daha kaybetmeyeceğini göstermektedir. Odak figür kendini bulsa bile kendisi yine de uzak noktalara ulaşma hedefindedir çünkü kendini bulma sürecinde uzak noktalara ulaşarak yeni deneyimler ve bilgiler kazanmaktadır ve bu deneyim ve bilgiler kendi kişiliğini oluşturmaya devam etmektedir. Kendisi gemisindeki “BEN” yazısını doldursa bile gemiyle açılmak istemesi ve yeni yerlere gitmek istemesi odak figürün kişiliğini bulmasına rağmen kendini bulma sürecine devam etmek istemesini göstermektedir.

” Şimdi yola çıkıyoruz, dedim teknem POYRAZ'a. Her ne kadar zorlu yol serüveninin BEN yazısını silmişse de ben varım eskisi gibi. Yine BEN POYRAZ'ız. Rotamız seni yitirdiğim limana doğru olmayacak, oraya dönmeyeceğiz artık. Bak, açıklar bizi bekliyor.” (Kavukçu 134)

Sonuç

Bir insanın kendi benliğini oluşturan şey sevdiği bir insan olabilir, sevdiği bir hayvan olabilir, sevdiği bir mekân olabilir... Odak figür kendini bulma sürecinde uzun ve yorucu bir yolculuk geçirmiştir. Hikayenin başında çocukluk duyguları ile çocuksu bir kimlik arayışında olduğu, hikayenin devamında kentleşme yüzünden kendini daha iyi hissettiği, teknolojik gelişmelerden uzak bir yerde kimlik arayışında olduğunu ve hikayenin en sonlarında da annesinin ölümü, yaşadığı yalnızlık ve kendi hayatını seçememe duygusu ile kendini bulma sürecinde gereken uzak noktaları bulmuş ve en sonunda da bu uzak noktalarla öğrendiği deneyimleri kullanabileceği teknesini bulmasıyla beraber kişiliğini oluşturmuştur ama odak figür yine de kendini bulma sürecine devam etmektedir. Birey hiçbir zaman kendini bulma sürecini bırakmamalıdır ve her zaman yeni kazanabileceği deneyimleri ve düşünceleri düşünmelidir çünkü birey her zaman bu yeni deneyimler ve düşüncelerle kendi kişiliğini

oluşturmaya devam edecektir. Yapıttan anlaşılacağı üzere kendini bulma sürecinin bir limiti veya bir sınırı yoktur. Kendini bulma süreci birey ölene kadar devam etmektedir ve yazar yapıtta okuyucuya bu fikri anlatmaya çalışmaktadır. Birey kendi kişiliğini oluştursa bile kendini bulma sürecine devam ederek yeni deneyimler, bilgiler, kitapta geçtiği üzere uzak noktalara ulaşacaklardır ve bu uzak noktalar bireyin kişiliğini oluşturmaya devam edecektir. Yazar odak figürün kendini bulma sürecine yardım eden figürler ve eşyalar oluşturmuştur. Yapıtın başından ortalarına doğru Raci figürü odak figürün kendini bulma sürecine yardım etmiştir. Yapıtta odak figürün bir isminin olmadığını ve yapıttın başlarında hep Raci figürünün dediklerini yapması Raci figürünün odak figürünün en iyi arkadaşı ve kendisi olduğunu göstermektedir. Odak figürün en sonunda yalnızlık sonucu kimsesinin olmadığını ve kendi benliğini teknesi ile yansıtmada da kendini bulma sürecinde yardımcı olan bir eşya oluşturmuştur. Yazarın figürleri ve eşyaları oluşturmasının nedeninde de bireyin kendini bulma sürecinde her zaman yardımcı olacağı bir etmenin olduğunu okuyucuya göstermek istemesidir. Yazar odak figürün kendini bulma sürecini anlatırken, kendini bulma sürecini başlatan etmeni sanayileşme ve teknolojik gelişmeler olarak belirlemiştir. Odak figürün hızla gelişen teknolojik gelişmeler ve sanayileşme ile yaşadığı yabancılaşma sıkça öyküde bahsedilmiştir. Odak figürün Volvo yerine Austin aracını istemesi ve çocukluğunu geçirdiği uzamın sanayileşme sonucu tamamen değişmesi sonucu yaşadığı sitem bunu kanıtlar niteliktedir. Odak figürün bu yabancılaşma sonrası uzun bir “kendini bulma” yolculuğuna çıkması yazarın bireylerin yabancılaştıran etmenlerden uzak durması gerektiğini ve kendini bulma sürecinin her zaman hayatta var olması gerektiğini göstermektedir. Yazar aynı şekilde Cemse figürüyle beraber kişiliğini kaybetme eşliğinde olan bir bireyin kendini bulma sürecini başlatmaması üzerine yaşadığı izole hayatı ve yabancılaşmayı göstermektedir. Birey hiçbir zaman kendini bulma sürecini bırakmamalı ve her zaman aramaya devam etmelidir.

Kaynakça

Cemil, K. (2022). *Uzak Noktalara Doğru*. Can Yayınları.